

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34139

гр. София, 18.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
закрито заседание на 18.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разглежда дело номер **5686** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „К И К“ ЕООД, представлявано от Ю. И. М., срещу решение № 000030-4308 от 23.05.2025г. на изпълнителен директор на НАП.

С определение № 26957/10.08.2025г. производството по настоящото дело е било спряно до постановяване на акт от СЕС по дело № С-687/2024г. /съединено към него и дело № С-688/2024г./

С определение от 03.07.2025г. по съединени дела С-687/24 и С-688/24, СЕС, VIII-ми състав е постановил следното:

15. „Съгласно член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато преюдициалното запитване е явно недопустимо, Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат и без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.

16. Тази разпоредба следва да се приложи по настоящите дела.

17. Съгласно постоянната съдебна практика въведеното с член 267 ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоки за тълкуването на правото на Съюза, необходими им за разрешаване на висящия пред тях спор (решение от 26 март 2020 г., Miasto Jowicz и Prokurator Generalny, C-558/18 и C-563/18, EU:C:2020:234, т. 44 и цитираната съдебна практика).

18. След като актът за преюдициално запитване е основание за това производство, в самия този акт националната юрисдикция трябва ясно да посочи фактическата обстановка и правната уредба в основата на спора в главното производство и да даде необходимите обяснения за причините да избере разпоредбите от правото на Съюза, които иска да бъдат тълкувани, както и за връзката, която прави между тези разпоредби и приложимото към спора, с който е сезирана, национално законодателство. Тези кумулативни изисквания относно акта за преюдициално запитване са изрично посочени в член 94 от Процедурния правилник (решение от 4 юни 2020 г.,

С. Ф. (Данъчна ревизия), C-430/19, EU:C:2020:429, т. 23 и цитираната съдебна практика).

19. В това отношение е необходимо да се подчертае също, че съдържащата се в актовете за преюдициално запитване информация трябва да позволи, от една страна, на Съда да даде полезен отговор на поставените от националната юрисдикция въпроси и от друга, на правителствата на държавите членки и на другите заинтересовани да упражнят правото си по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз да представят становища. Съдът трябва да следи тази възможност да се зачита предвид факта, че по силата на посочената разпоредба на заинтересованите се съобщават само актовете за преюдициално запитване (вж. в този смисъл решение от 2 септември 2021 г., *Irish Ferries*, C-570/19, EU:C:2021:664, т. 134 и цитираната съдебна практика).

20. Тези кумулативни изисквания към съдържанието на акта за преюдициално запитване са посочени изрично в член 94 от Процедурния правилник, с който запитващата юрисдикция би следвало да е запозната в рамките на въведеното от член 267 ДФЕС сътрудничество и с който тя следва добросъвестно да се съобразява (определение от 3 юли 2014 г., *Talasca*, C-19/14, EU:C:2014:2049, т. 21, и решение от 9 септември 2021 г., *Топлофикация С. и др.*, C-208/20 и C-256/20, EU:C:2021:719, т. 20 и цитираната съдебна практика). Освен това те са припомнени в точки 13, 15 и 16 от Препоръките на Съда на Европейския съюз към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания (ОВ С, C/2024/6008).

21. От друга страна, в съответствие с постоянната практика на Съда разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, отнасящи се до основните свободи, не се прилагат към положение, което във всичките си аспекти е свързано само с една държава членка (решения от 15 ноември 2016 г., *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, т. 47 и цитираната съдебна практика, и от 2 март 2023 г., *Bursa Română de Mărfuri*, C-394/21, EU:C:2023:146, т. 48).

22. Освен това, що се отнася до посочените в точки 50—53 от решение от 15 ноември 2016 г., *Ullens de Schooten* (C-268/15, EU:C:2016:874), хипотези, при които Съдът може да тълкува основните свободи въпреки факта, че всички аспекти на спора в главното производство са свързани само с една държава членка, Съдът, сезиран от национална юрисдикция в контекста на такъв спор, не може — без друго указание от страна на тази юрисдикция освен това, че разглежданата национална правна уредба се прилага еднакво към гражданите на съответната държава членка и към гражданите на други държави членки — да приеме, че преюдициалното запитване за тълкуване на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно основните свободи е нужно за решаването на висиящия пред посочената юрисдикция спор. Всъщност от акта за преюдициално запитване трябва да личат конкретните обстоятелства, въз основа на които може да се установи връзка между член 49 ДФЕС, 56 ДФЕС или 63 ДФЕС и предмета или обстоятелствата на спора по главното производство, който във всичките си аспекти е свързан само със съответната държава членка (вж. в този смисъл решения от 15 ноември 2016 г., *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, т. 54, и от 2 март 2023 г., *Bursa Română de Mărfuri*, C-394/21, EU:C:2023:146, т. 50).

23. Следователно в контекста на спор като разглеждания в главните производства, който във всичките си аспекти е свързан само с една държава членка, запитващата юрисдикция трябва да укаже на Съда, както изисква член 94 от процедурния му правилник, причините, поради които въпреки изцяло вътрешния си характер висиящият пред нея спор е свързан с разпоредбите на правото на Съюза относно основните свободи, така че исканото преюдициално тълкуване да е нужно за решаването на този спор (решения от 15 ноември 2016 г., *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, т. 55, и от 18 януари 2022 г., *Thelen Technopark Berlin*, C-261/20, EU:C:2022:33, т. 53).

24. От това изискване следва, че за да се приеме, че е налице такава привръзка, актът за

преюдициално запитване трябва да сочи конкретните обстоятелства, тоест не хипотетични индиции, а сигурни обстоятелства, които позволяват да се установи със сигурност наличието на такава привръзка, като запитващата юрисдикция не може да се задоволи с това да представи на Съда данни, които могат да позволят да не се изключи наличието на такава връзка, или които, разгледани абстрактно, биха могли да бъдат показателни в този смисъл; напротив, пред Съда трябва да се представят обективни и съгласувани обстоятелства, които да му позволят да провери наличието на посочената връзка (решения от 2 март 2023 г., *Bursa Română de Mirturi*, C-394/21, EU:C:2023:146, т. 52 и цитираната съдебна практика и от 22 февруари 2024 г., *Ente Cambiano società cooperativa per azioni*, C-660/22, EU:C:2024:152, т. 28).

25. В случая актовете за преюдициално запитване очевидно не отговарят на изискването по член 94, буква „в“ от Процедурния правилник, така както то е изяснено в съдебната практика, припомнена в точки 21—24 от настоящото определение.

26. Всъщност, макар първият поставен въпрос да се отнася до тълкуването на член 56 ДФЕС, всички аспекти на споровете в главните производства са, видно от актовете за преюдициално запитване, свързани само с България. Действително, тези спорове възникват по повод на искания за прихващане и възстановяване на допълнителни държавни такси във връзка с издадени лицензи за експлоатация на игрални автомати в намиращи се в България игрални зали и страни по тях са български административен орган и българско дружество. При това положение посочването на онлайн операторите в преюдициалните въпроси не кореспондира с нито едно от фактическите обстоятелства, изложени от запитващата юрисдикция във връзка с висящите спорове. Освен това от актовете за преюдициално запитване не личи част от клиентелата на жалбоподателя в главните производства да е от друга държава членка и в това отношение не са представени никакви конкретни данни.

27. Ето защо следва да се подчертае, че не може да се презумира наличие на трансгранично положение само поради това че граждани на Съюза от други държави членки биха могли потенциално да се възползват от така предлаганите възможности за услуги. Съдът вече е постановил, че простото твърдение на доставчик на услуги, че част от клиентелата му е от държава членка, различна от държавата, в която се е установил, не е достатъчно, за да се констатира наличието на трансгранично положение, което може да попада в приложното поле на член 56 ДФЕС. За да сезира Съда с преюдициално запитване относно положението на този доставчик, националната юрисдикция трябва да удостовери в акта за преюдициално запитване основателността на това твърдение (вж. в този смисъл решение от 3 декември 2020 г., *BONVER WIN*, C-311/19, EU:C:2020:981, т. 24 и 25).

28. При все това, както в актовете си за преюдициално запитване, така и в отговора си на искане на Съда за предоставяне на информация, с което е приканена да предостави информация — отговор, получен на 11 февруари 2025 г. запитващата юрисдикция само отбелязва абстрактно, без да посочва наличието на трансграничен елемент, който би направил член 56 ДФЕС приложим, че спорното изменение на националната правна уредба може да доведе до забрана, затрудняване или по-слаба привлекателност на упражняването на свободното предоставяне на услуги във връзка с дейността с игрални автомати в игралните зали в България.

29. Актовете за преюдициално запитване съответно не съдържат никакви конкретни данни, позволяващи да се установи връзка на споровете в главните производства с член 56 ДФЕС по смисъла на съдебната практика, припомнена в точки 19—24 от настоящото определение.

30. Що се отнася до втория въпрос, повдигнат по двете дела и свързан с принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, от постоянната съдебна практика следва, че общите принципи на правото на Съюза трябва да бъдат зачитани от

националното законодателство, попадащо в приложното поле на правото на Съюза или въвеждащо това право (решение от 13 януари 2022 г., Marcas MC, C-363/20, EU:C:2022:21, т. 36).

31. Поради изложените в точки 26—29 от настоящото определение причини обаче споровете в главните производства видимо се отнасят до положение, което във всичките си аспекти е свързано само с една държава членка и което няма никаква връзка с член 56 ДФЕС. Освен това актовете за преюдициално запитване не съдържат нито данни, въз основа на които да се приеме, че тези спорове се отнасят до национална правна уредба, която въвежда правото на Съюза, нито някакво сведение за това кой нормативен акт на Съюза, евентуално се въвежда с националното право.

По изложените съображения Съдът (осми състав) определи:

Преюдициалните запитвания, отправени от Административен съд София-град (България) с актове от 4 октомври 2024 г., са явно недопустими“.

Ето защо, към настоящия момент са отпаднали причините за временното преустановяване на съдопроизводствените действия, поради което и на основание чл. 230 ГПК във вр. чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗОБНОВЯВА процесуалните действия по дело № 5686/2025г.

НАСРОЧВА разглеждането на спора в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 14.11.2025г. от 10:00 часа.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ конституираните страни, както следва:

1.Жалбоподател:

„К И К“ ЕООД, представлявано от Ю. И. М.,

със седалище и адрес на управление: гр.М., [улица], ет.5, офис № 504,

със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. В. Ц. И..

2.Ответник:

Изпълнителен директор на НАП

с адрес: [населено място], [улица].

УКАЗВА на жалбоподателя, че в негова доказателствена тежест е да установи онези факти и обстоятелства, от които претендира за него да настъпят благоприятни правни последици, а именно: отмяната на атакувания административен акт.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи в съдебния процес фактическите основания, които е посочил в обжалвания административен акт и изпълнението на законовите изисквания- материално и процесуалноправни, които са го мотивирали при неговото постановяване.

ПРЕПИС от определението на основание чл.138 АПК да се връчи на страните в процеса.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: